

Megszökött Apám is,
kedvenc nótáját nem volt ideje befejezni.
Mohás ingei s elkoptatott bakancsai,
a maradék, a törlesztés rám maradt.

Csönd van. Bénító csönd, döbbent pillanat.
Mészki fehér arcomon vibrál
megbékélt, meglékelt utolsó sóhajod, Apám,
de fűben, fában, virágban,
- majd megkereslek -
egy őzmosolyban,
tudom, hogy ott leszel,
egy világot kóstoló csecsemő
első mosolyában.